

w terminie do dnia 31 października 1965 r. — uwzględni także wyniki analizy przedstawionych zgodnie z § 2 i § 3 wniosków, wynikających z programu organizacyjno-technicznej rekonstrukcji.

§ 5. Ustala się, że jednostki opracowujące generalne założenia inwestycji oraz programy organizacyjno-technicznej rekonstrukcji branż i regionów nadsyłają powyższe materiały do Komisji Planowania przy Radzie Ministrów w 4 egzemplarzach (po jednym egzemplarzu do Zespołu Planów Perspektywicznych, do Zespołu Koordynacji Planów, do Zespołu Inwestycji i do właściwego zespołu branżowego).

§ 6. Niezależnie od ustaleń zawartych w niniejszym zarządzeniu, dotyczących odpowiedniego włączenia programów rekonstrukcji organizacyjno-technicznej do planu 5-letniego na lata 1966—1970, należy zapewnić ich wszechstronne wykorzystanie przy dalszych pracach nad planem perspektywicznym.

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów:
S. Jędrzychowski

391

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 24 listopada 1964 r.

w sprawie zwolnienia od podatku gruntowego niektórych gruntów oraz obniżenia podstawy opodatkowania w podatku gruntowym z użytków rolnych VI klasy.

Na podstawie art. 12 dekretu z dnia 30 czerwca 1951 r. o podatku gruntowym (Dz. U. z 1955 r. Nr 23, poz. 143, z 1956 r. Nr 55, poz. 251, z 1957 r. Nr 32, poz. 140 i z 1962 r. Nr 66, poz. 326) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Upoważnia się organy finansowe prezydiów wojewódzkich rad narodowych do zwolnienia od podatku gruntowego gruntów, położonych w miejscowościach, o których mowa w ust. 6, a nabytych jako samodzielne gospodarstwa rolne po wejściu w życie zarządzenia:

- 1) przez okres 5 lat — jeżeli nabycie dotyczy gruntów państwowych i nastąpiło w trybie ustawy z dnia 12 marca 1958 r. o sprzedaży państwowych nieruchomości rolnych oraz uporządkowaniu niektórych spraw, związanych z przeprowadzeniem reformy rolnej i osadnictwa rolnego (Dz. U. Nr 17, poz. 71);
- 2) przez okres 3 lat — jeżeli przedmiotem nabycia są grunty gospodarstwa rolnego zaniedbanego ekonomicznie w rozumieniu zarządzenia Ministra Finansów z dnia 26 lipca 1962 r. w sprawie scalenia zaległości finansowych właścicieli niektórych gospodarstw rolnych (Monitor Polski Nr 62, poz. 298), nabycie następuje nie w drodze dziedziczenia i nabywca w stosunku do zbywcy nie jest ani krewnym, ani powinowatym.

2. Okres zwolnienia liczy się od roku, w którym nastąpiło objęcie w użytkowanie nabytych gruntów; jeżeli jednak objęcie w użytkowanie gruntów nastąpiło w czasie, w którym dokonanie siewów wiosennych podstawowych roślin (zboża i okopowe) jest niemożliwe, zwolnienie przedłuża się o jeden rok.

3. Przepis ust. 1 pkt 1 stosuje się pod warunkiem przedstawienia organowi finansowemu zaświadczenia właściwego oddziału Banku Rolnego, stwierdzającego nabycie samodzielnego gospodarstwa rolnego w trybie ustawy z dnia 12 marca 1958 r. powołanej w tym przepisie.

4. Przepis ust. 1 pkt 2 stosuje się pod warunkiem przedstawienia organowi finansowemu odpowiedniej umowy notarialnej i po stwierdzeniu innych okoliczności, określonych w tym przepisie.

5. Zwolnieniem od podatku gruntowego mogą być objęte również samodzielne gospodarstwa rolne określone w

ust. 1 pkt 1, nabyte przed wejściem w życie zarządzenia, jeżeli stwierdzono, że zagospodarowanie ich natrafia na poważne trudności, wskutek czego osiągają one wyniki gospodarcze znacznie niższe od przeciętnych na danym terenie.

6. Zwolnienie stosuje się w miejscowościach (wsiach), wytypowanych przez organy finansowe prezydiów wojewódzkich rad narodowych na wniosek organów finansowych prezydiów powiatowych (miast stanowiących powiaty) rad narodowych, zaopiniowany przez organy do spraw rolnych prezydiów tych rad narodowych.

§ 2. 1. Upoważnia się organy finansowe prezydiów wojewódzkich rad narodowych do obniżenia w latach podatkowych 1965—1969 podstawy opodatkowania w podatku gruntowym gospodarstwom rolnym, które gospodarują wyłącznie lub w przeważającej mierze na gruntach najgorszej jakości (VI klasa).

2. Obniżkę stosuje się do gospodarstw rolnych, w których przeciętna przychodowość szacunkowa (podstawa opodatkowania), ustalona dla celów wymiaru podatku gruntowego z 1 ha gruntów danego gospodarstwa rolnego (po wyłączeniu lasów), nie przekracza w roku, w którym stosuje się obniżkę:

- 1) w I okręgu gospodarczym — 3.600 zł,
- 2) w II okręgu gospodarczym — 3.300 zł,
- 3) w III okręgu gospodarczym — 3.000 zł,
- 4) w IV okręgu gospodarczym — 2.700 zł,
- 5) w V okręgu gospodarczym — 2.550 zł.

3. Obniżkę przyznaje się w wysokości od 40% do 80% podstawy opodatkowania z użytków rolnych VI klasy w zależności od sytuacji ekonomicznej i warunków produkcyjnych danej wsi.

4. Wykaz miejscowości (wsi), w których stosuje się obniżkę podstawy opodatkowania z użytków rolnych VI klasy, ustalają organy finansowe prezydiów wojewódzkich rad narodowych na wniosek organów finansowych prezydiów powiatowych (miast stanowiących powiaty) rad narodowych i na podstawie opinii organów do spraw rolnych prezydiów tych rad narodowych.

5. Zakres i wysokość obniżek powinny mieścić się w ramach ustalonych przez Ministerstwo Finansów kwot zmniejszenia wymiaru podatku gruntowego w poszczególnych województwach.

6. Przepisów niniejszego paragrafu nie stosuje się w województwie białostockim i na obszarach objętych zarządzeniem Ministra Finansów z dnia 9 marca 1959 r. w sprawie obniżenia podstawy opodatkowania w podatku gruntowym z użytków rolnych VI klasy, położonych na niektórych obszarach kraju (Monitor Polski Nr 24, poz. 111).

§ 3. Obniżka podstawy opodatkowania przewidziana w niniejszym zarządzeniu nie powoduje dla nikogo żadnych skutków w zakresie innych uprawnień i obowiązków zależnych od wysokości podstawy opodatkowania gospodarstwa rolnego bądź przychodowości szacunkowej z gospodarstwa.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z tym że przepisy § 2 stosuje się przy wymiarze podatku gruntowego, poczynając od roku podatkowego 1965.

Minister Finansów: *J. Albrecht*

392

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 28 listopada 1964 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie pobierania i uiszczania opłaty skarbowej oraz prowadzenia rejestrów opłaty skarbowej.

Na podstawie art. 6 ust. 5 ustawy z dnia 13 grudnia 1957 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 1958 r. Nr 1, poz. 1 i z 1964 r. Nr 41, poz. 277) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Finansów z dnia 11 stycznia 1958 r. w sprawie pobierania i uiszczania opłaty skarbowej oraz prowadzenia rejestrów opłaty skarbowej (Monitor Polski Nr 3, poz. 12) wprowadza się następujące zmiany:

1) po § 6 dodaje się nowy § 6a w brzmieniu:

„§ 6a. 1. Płatnicy opłaty skarbowej od rachunków lub innych dokumentów stwierdzających należność za zakupione rzeczy ruchome, przewidzianej w § 35 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 grudnia 1957 r. w sprawie szczegółowego określenia przedmiotów opłaty skarbowej, stawek opłaty oraz zwolnień od tej opłaty (Dz. U. z 1958 r. Nr 1, poz. 3 i Nr 60, poz. 298, z 1962 r. Nr 67, poz. 331, z 1963 r. Nr 8, poz. 46 i z 1964 r. Nr 41, poz. 280), pobierają należną opłatę skarbową przy wypłacie należności za te rzeczy.

2. Płatnicy pobierają należną opłatę skarbową gotówką. Jeżeli jednak nabywcą jest osoba fizyczna lub osoba prawna nie będąca podmiotem gospodarki uspołecznionej, a zakup jest dokonywany nie w celach dalszej odprzedaży lub przerobu, opłatę skarbową, o ile jej wysokość nie przekracza 300 zł, uiszcza się znaczkami skarbowymi, stosując odpowiednio przepis § 13 ust. 1.

3. Pobrane w gotówce kwoty opłaty skarbowej płatnicy wnoszą równocześnie do sporządzonego we własnym zakresie rejestru opłat skarbowych od rachunków lub innych dokumentów, stwierdzających sprzedaż. Rejestr powinien zawierać następujące rubryki: liczba porządkowa, data wpisania rachunku (dokumentu) do rejestru, data i nr rachunku (dokumentu), nazwisko i imię oraz adres sprzedawcy towaru, kwota należności, data wypłaty należności, kwota obliczonej i pobranej opłaty skarbowej, pozycja kwitu kasowego i uwagi. Na rachunkach (dokumentach), od których opłatę skarbową pobrano gotówką, płatnicy odnotowują: „Opła-

tę skarbową w kwocie zł pobrano i zapisano do rejestru pod poz. /196 . . .”

4. Nabywcy, o których mowa w ust. 2 zdanie drugie, nie prowadzą rejestru opłat skarbowych, mają natomiast — w razie poboru opłaty gotówką — obowiązek dołączenia do rachunku (dokumentu) dowodu wpłaty opłaty skarbowej w gotówce we właściwym organie finansowym I instancji.

5. Rejestry prowadzone przez osoby prawne nie będące podmiotami gospodarki uspołecznionej oraz przez osoby fizyczne powinny być ponumerowane oraz poświadczone przez organ finansowy I instancji nie później niż następnego dnia po wpisaniu pierwszego rachunku (dokumentu).”;

2) w § 7 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Płatnicy wymienieni w § 6a obowiązani są przelewać pobrane w gotówce kwoty opłaty skarbowej w terminach przewidzianych przepisami o zobowiązaniach podatkowych na rachunek organu finansowego I instancji, który jest właściwy rzeczowo i miejscowo dla opłaty skarbowej ze względu na siedzibę płatnika, który pobrał opłatę. Jednakże płatnicy nie będący podmiotami gospodarki uspołecznionej obowiązani są, jeżeli suma pobranych w gotówce opłat skarbowych przekroczy kwotę 3.000 zł, dokonać przelewu pobranych kwot na rachunek organu finansowego I instancji już w dniu następnym po osiągnięciu tej kwoty.”;

3) w § 13:

a) w ust. 1 po wyrazie „rachunków” dodaje się wyraz „przewidzianej w § 35 ust. 3 rozporządzenia określonego w § 6a ust. 1 oraz w wypadkach, o których mowa w § 6a ust. 2 zdanie drugie”,

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Jeżeli odbiór należności za sprzedane rzeczy ruchome lub świadczone usługi jest stwierdzany pokwitowaniem, ma odpowiednie zastosowanie przepis ust. 1 pkt 3”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: *J. Albrecht*